

ΕΜΠΡΕΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἔτος **ΙΓ'. 1079** Ἰδιοκτήτης==Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ--Συνδιδυνητής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Τρίτη 29 Οκτωβρίου 1935

Ψηφίσατε τὸν νόμιμον Βασιλέα μας Γεώργιον Β', δστις θὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Νὰ μὴ λειψῇ κανεὶς σας ἀπὸ τὰς κάλπες.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ Ἑπειρωτικὸς λαὸς ἀπολυτρωθεὶς ἐκ τῆς βενιζελικῆς ψευδογοητείας, θὰ βαδίσῃ σύσσωμος, ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 9 Ἰουνίου ἐ. ε. εἰς τὰς κάλπας ψηφίζων τὸν νόμιμον Βασιλεῦα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον Β' καὶ τὸν υἱὸν τοῦ δαφνοστεφούς Ἐλευθερωτοῦ τοῦ καὶ εἰς τὴν ἐξήνῃ ὡς ἐξορίστου ἀποθανόντος Βασιλέως Κωνσταντίνου, μετὰ τῆς Βασιλίσσης Μητρός του καὶ τῆς Βασιλίσσης συζύγου του, καὶ ἀποσκορακίζων τὸν κακοποιὸν Βενιζελισμόν, διότι, ὡς εἴπομεν, ἐνόησε τὸ ἐθνικόν του συμφέρον καίδῃ μόνον ἡ Βασιλεῖα εἶναι τὸ ἐθνικόν μας Πολίτευμα ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου μέχρι τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου (29 Μαΐου 1453) καὶ ἀπὸ τοῦ Ὁθωνος, πρώτου Βασιλέως τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος μέχρι τοῦ νεωτέρου Μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἀποδείξῃ περιτρώως ἡ 3ῃ Νοεμβρίου τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, ὅτε ψηφίζομένης τῆς βασιλευομένης Δημοκρατίας, ἀπ' ἀκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος ὁμοψήφως, θὰ καταδικασθῇ ὁμοψήφως ἡ ψευδοδημοκρατία τοῦ Πλαστήρα τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν διαφόρων Μαρτῶν! Ζήτω ὁ νόμιμος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Β'.

Ὁ Ἡπειρωτικὸς Λαὸς ἔπαυσεν ἃ

Etc etc. *Επιμελητής της Κυβερν.*

Ἰακώβου καὶ 29 β) βροίου. Ὁ
κ. Προέδρος τῆς Συνεδρι-
σεως ἀνακοίνωσεν ὅτι ἡ προ-
λαβὴ τῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου
στὰς 14 Δεκεμβρίου καὶ μετὰ
τὴν ἀρσέν τοῦ Χιρακίσι
τοῦ Νόμου.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑσπεριακοῦ . . . Δραχ. 100

Ἑσπεριακοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2

Ἀμερικῆς . . . Δολλ. 3

Διευθυντὴς Τυπογραφείου

Π. Τσιμογιάννης

Ὁδὸς Μανωλίσσης ἀριθ. 104

ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, διαμένοντες δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ὁποίων φέρονται ἐγγεγραμμένοι. Οὗτοι ψηφίζουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἐὰν δὲ ὑπάρχουσιν αὐτοῖσι πλεονατοιαῖτα, εἰς ἓν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐνορίας ἐν ᾗ διαμένουσιν ἢ κατοικοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῆς καὶ ἐγγραφῆς των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἐπισκευρωμένου παρὰ τοῦ οἰκείου Νόμαρχου. Τὸ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προφορικῇ ἢ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐκλογέως ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐγχειρίζεται εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις σημειοῦσα ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐνεγράφη ὁ εἰς ἃν ἀνήκει τὸ πιστοποιητικὸν, φυλάττει αὐτὸ μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων τῆς ἐκλογῆς.

Ἐὰν ὅμως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος ἰσχύει ὁ Νόμος ΓΣΚΑ τοῦ 1907 περὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, αὐτοὶ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν τῶν βιβλίων

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱματος—οὐραν—πυέλου—κ.λ.π.

Ἐναντὶ τοῦ Ταμείου Δωδώνης

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ο ΑΛΗ-ΠΑΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

Γ.

Ἐκοιμήθηκα ὁ μαῦρος, Βαζδ. μου, γιατί ἤξερα πῶς σὺ κοιμᾶνται τὰ παιδιὰ του εἶναι ἄγρυπνος, γιὰ τὸ ὅτι πατέρας τους ὁ Ἀλῆ Πασάς. Δὲν ὠγιόσθη ὁ Ἀλῆς, συμπληρώνει ὁ Ἀραβαντινός, ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν αὐτῇ ἀλλὰ διέταξε ἀμέσως νὰ βροῦν τὸ ἄλογο καὶ τὸ βῆχαν αὐθημερόν. Καὶ ἄλλο ἓνα ἀκόμα ἀνέκδοτο, ποῦ τὸ ἀναφέρει ὁ Λαμπρίδης, εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν γιὰ τὸν ἀπαχτικὸ καὶ ἀδικὸ χαρακτήρα τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἀνέλαβε τὴ διοίκησιν ὁ Ἀλῆ Πασάς.

Μία μέρα, λέγει ὁ Λαμπρίδης, παρουσιάστηκαν στὸν Ἀλῆ Πασά δυὸ χριστιανοί, ὁ Σπύρος Κέντρος ἀπὸ τὴν Σωπικὴ καὶ ὁ Μίγκας ἀπὸ τὴ Νίβανη καὶ τοῦ προσέφεραν 4 χιλιάδες γρόσια νὰ τοὺς πωλήσῃ τὸν ἥλιο τοῦ Δελβίνου. Ὁ ἥλιος ἐδῶ δὲν εἶναι καμμιά τοποθεσία. Οἱ ἄνθρωποι, αὐτοὶ ἐζήτησαν, τίποτε περισσώτερον τίποτε ὀλιγώτερον νὰ ἀγοράσουν τὸ φῶς τοῦ λαμπροῦ ἀστρου τῆς ἡμέρας καὶ ὅταν τὸ πέτυχαν ἦσαν στὸ Δελβίνο δπου, σύμφωνα μὲ τὸ μπουγιουρτί τοῦ Ἀλῆ, δὲν ἀφίναν κανέναν νὰ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὰ ἐπιτιμῶν ἢ τοῦ μαγαζοῦ, ἀφοῦ εἶται ἀπελάμβαναν τὸν ἥλιο ποῦ εἶχε γίνῃ κτῆμα τους. Οἱ θαυμάσιοι αὐτοὶ ἐπιχειρηματίαι κέρδισαν σὲ μίᾳ βδομάδα 14 χιλιάδες γρόσια ἀπὸ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ χρόνου τῶν ἐκ μέρους τῶν Δελβινιωτῶν καὶ εὐτυχῶς ποῦ δὲν ἐπανελάβαν καὶ ἄλλοδ τὸ ἔργον οὐτε αὐτοὶ οὐτε ἄλλοι τοῦ ἰσίου φουράματος.

Δὲν ἦταν μόνον οἱ λησταὶ καὶ οἱ κακοποιοὶ ποῦ διετάρας

σαν τὴν ἡσυχίαν στὸ δύστυχο ἐκεῖνο τόπο ἐπὶ τουρκοκρατίας. Καὶ οἱ ἴδιοι οἱ πασάδες ἦσαν ἀνυπόφοροι τύραννοι καὶ ἀδικοὶ καὶ ἐπιπλέον, ἐπειδὴ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἶχε ἐπιβάλλον, ὅλοι οἱ Τουρκοῦλαδες γινόντατε ἀτιμωρηταὶ τύραννοι τῶν χριστιανῶν ζῶντες εἰς βάρος τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας των. Ἀπειρα εἰς εἰς αἶναι τὰ παραδείγματα τῆς ἀναρχικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Ὅταν ζοῦσε ὁ Κούρτ Πασάς, λέγει ὁ Κουτσαλέξης στὸ βιβλίον του, εἰσέβαλε κάποτε στὰ Γιάννινα καὶ ἐσφαξε τὸν προστῶ τῆς πόλεως Γιάννη Χαραμῆ.

Σὲ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Ἰερομονάχου Κυρίλλου τοῦ 1759 ποῦ καταχωρεῖ ἐπὶ χρονολογία τοῦ ὁ Ἀραβαντινός ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς: «Ἐπαρθεῖς πόλις πάσχει τὰ πάνδενα καὶ ἴσως νὰ γίνῃ ὁ θεὸς εἰς αὐτὴν κατὰ βρομὰν βέβαιον καὶ ἀλληλομαχίαι ἐσθῶν αἰφνίδιοι θάνατοι δπου ἐκόπηκαν παρησία δύο ἐντικοὶ ἄνθρωποι ὁ Ζῶης Χαραμῆ καὶ ὁ Γεώργιος Μίσος».

Τὸ Γεώργιο Μίσιο ποῦ ἦταν γενικὸς προστῶς τοῦ Ζαγοριῶν τὸν ἀπηγχόνισε ὁ Σουλταμάν Πασά νωτὸς διαταγῆς ἐπείδὴ δέλησε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπατήσῃ τὰ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας του, ποῦ τὰ σεβάστηκε ἐν τοσούτῳ ὁ Ἀλῆς.

Ὅτι ἐπαθε ὁ Μίσος τὸ ἴδιο ἐπαθε καὶ ὁ Νούττος Κοντοβήμος ἀπὸ τὴν γυναικα τοῦ Σουλταμάν Πασά τοῦ Γ'. Μέσα στὸ σπέρμα τῆς, δπου εἶχε πᾶν ὡς προσκεκλημένος στὸ δελνὸ τῆς πασίνας ποῦ ἐδίδετο ἐπὶ τὴν εὐκαιρίαν τῶν γάμων τῆς μετὰ τὸν Ἀλῆζτ Πασάν, ὁ Νούττος

Κοντοβήμος Βεήμης καὶ νάτο

Ἀλῆ Πασά τοῦ Γ'

καὶ τὸ 1682 ὁ ὁρὸς ἐξῆς: «Πολλὰ βάσανα περικύκλωσαν δλους τοὺς χριστιανοὺς ἐξωριστὰ ἐμᾶς δπου λογιζόμεσθα εἶναι μαῦρο πρῶτοι, ἀπὸ τὸν καὶ νούργιο τὸν πασά δπου ἦλθε ἀπὸ τὴν ἐβδομάδα τῆς τυροφάγου καὶ καθολικὰ μᾶς ἐψησε μόνον ὁ θεὸς νὰ μᾶς ἐλεημονῇ καὶ νὰ μᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τέτοιον τύραννον. (Ἀθηναγοῦς Νέος Κοβαράς).

Ὁ περίφημος Ἱμπραὴμ Μπέης, ὅπως ἀναφέρει μ' α ἑνδεκάση ἑξῆς ἀνκλισταστικὸ βιβλίον τῆς Μονῆς Παλαιουρῆς τὸ 1782 ἀναφύλαξεν τὰ Γιάννινα, ὅπου ἦταν διωρισμένος, ἐβάλε φωτιὰ ἀπὸ 4 μέση τῆς πόλεως καὶ τὸ ἔκαψε. (Ν. Κουβοράς).

Τέσσαρ ἦσαν ἡ ἀνάγκη ἐπὶ Γιάννινα ποῦ τοῦ Ἀλῆ Πασά ἀναφέρεται (Ἀραβαντινός, χρόνος γραφῆς) ὅτι κάποτε ποῦ τοῦ 1870 σὲ μίαν καὶ τὴν ἴδια ἡμέρα παρεβόσθησαν καὶ αὐτοὶ ἐροτόνηται διοικηταὶ τῶν Γιαννίνων, οἱ ὁποῖοι δὲν δικοῦσαν τὴν ἀρχὴν ἐσφάζοντες τοὺς ἀντιπάλους των. Οἱ Σπαχῆδες ἐπὶ σὲς ἔκαψαν ὄργια κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ οἱ ἐπιδρομαὶς ἀπὸ τὸ ἄγροκόστρο ἦσαν ἐπιφοβώτατοι. Μία μεσημέρη, μέσα στὰ Γιάννινα, ἀπεγύμνωσαν τὸν κόσμον ἐκοβαν κεφάλια δσων δῆκοτε χριστιανῶν, ἀρπάζαν τὰ παιδιὰ καὶ τίς γυναῖκες τους καὶ εἶχαν τρομοκρατήσει τόσο τοὺς ραγιάδες ὥστε τοὺς ἠνάγκασαν νὰ γύρουν τὰ ἄγρια καὶ τὰ κορίτσια ἀπὸ κάθε ξένο μάτι μόλις γινόνταν ἐνδεκα χρόνων.

Διαβόητοι γιὰ τὰ κακοεργήματα τοὺς ἀπέμειναν, γράφει ὁ Περραιβός, οἱ Σπαχῆδες Σαλῆλης, Μάστακας, Μολάς, Μκαλῆς, Μπαρτζούμας καὶ Καραβίας.

Τὴν κατάστασιν αὐτὴν δὲν τὴν ἀπέσβεσεν ὁ Ἀλῆς, ὅταν ἀνέλαβε τὸ Πασαλίκι τῶν Γιαννίνων. Ἀνθρώπος θελήσεως ἀπαράντου, ὑπομονῆς παραδείγματι καὶ δυνάμει ἀκατάβλητου ὅπως ἦταν, κατέρωσεν μὲ σὰ σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα νὰ κατὰξεν τὴ ληστεία κατέρωσεν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν καὶ τὸ σπουδαιότερον κατέρωσεν νὰ καταδαμῇ δλους τοὺς κοικιλιωνίους καὶ ἄλλους καὶ γάδες ποῦ κατέτρεαν νου τοῦ χριστιανοῦ καὶ νὰ κηρύξῃ πρῶτος αὐτὸς τὴν πλήρη ἐλευθερίαν καὶ δικαιοσύνην.

Ἐνδεικτικῶς ἀναμνηστικὰ γιὰ τὰ ὅσα γέφυρες παρακένω εἶναι τὸ χρονικὸν αὐτὸ ποῦ δημοσιεύει ὁ Μοναχὸς τοῦ περὶ Τσαμάντῃ ὁ Νίττος:

Ἐτὶ 1814 Σεπτεμβρίου 26 ὁμοῦ ποῦ νὰ εἴχῃ νὰ μὲ λοντὸν ὁ Ἀλῆς ποῦ Βεζδὸς ἐκτελεσθῇ ὁ μὴ ὁ θεὸς τοῦ ἤξε καὶ ὁ τὸς ἐκτέλεσε τοὺς Ἀράδες ἀπὸ τὰ σπῆτια τους καὶ ἀπὸ τὸν τόπον τους καὶ χωρὶς τους ἀτζαμῆδες καὶ ἄλλους πολλούς. Καὶ τοὺς χριστιανοὺς τοὺς εἶχε καλὰ καὶ ὁ θεὸς νὰ εἴχῃ καὶ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣΤΡΑΠΕΖΗΣ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

(ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΑΙΓΥΠΤῳ ΚΑ ΚΥΠΡῳ)

Ὁργανισμοὶ ἰδρυθέντες ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:

THE BANK OF ATHENS TRST COMPANY 205 West 33rd Street NEW-YORK.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ—ΤΑΧΥΤΗΣ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΔΥΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ 29 8)βρίου. Ἡ προχθεσινὴ συγκέντρωσις τοῦ λαοῦ Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων ἀπετέλεσε πρωτοφανὲς γεγονός διὰ τὴν πρωτεύουσάν. Ἄνω τῶν 100 χιλιάδων λαοῦ ἤκουσαν μετὰ θαυμαστικῆς εὐλαβείας τὸν κ. Κονδύλην στηλιτεύσαντα τὴν διαγωγὴν τῶν Δημοκρατικῶν ἡγετῶν καὶ ἐκθέσαντα τοὺς λόγους τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Βασιλέως. Ὁ λαὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου ἐξητλημένως ἐν ἐξάλλῃ ἐνθουσιασμῷ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Σημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ». Ὁλόκληρον τὸ λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παραθέτομεν κατωτέρω, ὡς ἔχει :

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἕλληνες,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, καλεῖσθε εἰς τὰς κάλπας ν' ἀποφασίσεται διὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος. Ἄν θέλετε, δηλαδή, τὴν βασιλευσμένην Δημοκρατίαν ἢ θέλετε τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ καθεστώτος ποὺ κατελύσαμεν τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, τοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο μὲν Δημοκρατία, ἀλλὰ πραγματικῶς δὲν ἦτο, παρὰ μίαν ὀλιγαρχίαν κομματικὴν, ἱκανὴ νὰ καταπνίξῃ κάθε εὐγενὴ καὶ πατριωτικὴν προσπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ῥηθῆκα, ὡς γνωστόν, ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου, ἀλλὰ μάρτυς μὲν ὁ θεὸς, ὅταν ἡγωνιζόμην περὶ αὐτοῦ ἐπίστευον ὅτι ἐγκαθιδρύομεν εἰς τὸν τόπον μας ἕνα πολίτευμα ἀπρόσωπον, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποῖου οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες θὰ ἐξηυγενίζοντο, ἢ ἐσωτερικὴ διαίρεσις θὰ ἐξηφανίζετο, ἢ ἡμαλότης καὶ ἡ γαλήνη θὰ ἐπεκράτουσαν.

ΕΓΙΝΕ ΒΑΣΙΛΟΦΩΝ

Ἐπίστευον ὅτι θὰ ἐπεδιδῷ κατὰ συντόμως ἡ ὀλοκληρωσὶς τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης μετὰ τὸ γηγενοῦς πληθυσμοῦ καὶ τοῦ τόσον βασανισθέντος προσφυγικοῦ κόσμου.

Ἐπίστευον ὅτι τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα διοικήσεως, τὸ ὑποβοηθοῦν τὴν ἀ-

νάπτυξιν τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς θεσιθρίας θὰ κατηργεῖτο καὶ ἡ εὐρεῖα νομαρχιακῆ ἀποκέντρωσις καὶ αὐτοδιοικήσεις θὰ τὸ ἀντικαθιστᾷ ἐπὶ μεγίστῃ ὠφελείᾳ καὶ τοῦ ἔθνους ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ καὶ τῶν πολιτῶν ἰδιαιτέρως. Ἐπίστευον ὅτι μίαν ἐντονωτάτην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας θὰ κατεβάλλετο πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν ποῦ μᾶς ἀφῆρεσαν ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ. Ἐπίστευον ὅτι θὰ συνεχίζετο ἡ προπαρασκευὴ καὶ ὁ ἀνεφοδιασμός τῶν ἀμυντικῶς δυνάμεων τῆς χώρας διὰ νὰ δύνανται αὐταὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερασπίσουν τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἐπίστευον ὅτι μίαν γενικὴν ἀνασύνταξιν τῆς πολιτείας θὰ ἐπιχειρεῖτο μετὰ σκοπὸν τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀναγέννησιν τῆς δεινῶς δοκιμασθείσης κατὰ τὸν μακρὸν πόλεμον πατρίδος μας.

Τί ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο το κατὰ τὸ διάστημα τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας; Μυδὲν. Καταχρήσεις ἐπὶ καταχρήσεων καὶ σπατάλη τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἢ αὖ τὴν ἐξυπηρέτησιν κομματικῶν καὶ μόνον κομματικῶν σκοπῶν. Ἐγκλήματα τερραστίας ἐκτὰ σέως εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΤΑ ΑΙΣΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ ἐνθυμηθῶμεν; Τον χαρὶσμὸν τῶν καλυμμάτων εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ τὸν ἐξανεισμὸν 1400 ἐκατομμυρίων διὰ τὴν δικτατορικὴν κατασκευὴν τῶν δρόμων χωρὶς οὔτε εἰς δρόμος νὰ τελειώσῃ. Ἡ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς νοθευμένης κινήσεως; Ἡ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐπιτηδείων αἱ ὁποῖαι τόσον ἀφειδῶς διεσκορπίζοντο ἀπὸ τὸ ὕστερον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον ἡ ἀθλιότης αὐτὴ μετὰ τὴν ὁποίαν

διωκῆθη ὁ τόπος κατὰ τὴν δεκαετῆς χρονικὴν διαστήμα τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως.

Ἐνα γενικώτερον πνεῦμα ἀποσυνθέσεως, μίαν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴ ἀναρχίαν, ἕνας μεγάλος κλονισμὸς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀξιῶν, μίαν πλήρη σύγχυσις δικαιοματῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἐκυρὶ ἀρχήσαν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. Ὁ ἀρριδισμὸς καὶ ἡ ἐπιτηδαιοκρατία ἐφθασαν εἰς τὴν κατακόρυφον. Ἄτομα καὶ ὁμάδες ἐδιδάχθησαν εἰς ἐν καὶ μόνον ν' ἀποδλέπουν: Εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ἀθεμίτων συμφερόντων εἰς δάρος τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου.

Καὶ ἀκόμη ὡς νὰ μὴ ῥοκεῖ ὅλη αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἀπαθλίωσις μίαν νέα ἀρχὴ ἐγκαινιάσθη καὶ ἐπεκράτησεν. Ἡ ἀρχὴ τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας διὰ κινήματων. Ἀπὸ τοῦ 1924 μετὰ σήμερον αἱ ἐνοπλοὶ δυνάμεις τῆς χώρας δὲν ἐκοιμήθησαν οὔτε μίαν νύκτα ἡσυχοί, διότι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἐπεράσαμεν χωρὶς φόβον διατάσσοντες τῆς καθεστηκυίας κυβερνήσεως. Εἶνε γνωστὸν ἄλλως τεὶ ἀπὸ τοῦ 1925 εἰδικὴ συντεχνία κινηματικῶν ἀνεπτύχθη καὶ δρᾷ εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν χώραν.

ΤΑ ΔΥΟ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Καὶ ἐνῶ ὅλη αὐτὴ ἡ αὐθαίρεσις ἐξεδηλώνετο εἰς δάρος τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ οὔτε οἱ προέδροι τῆς Δημοκρατίας ἐδείξαν ποτέ σὺν μετὰ ζωῆς, οὔτε οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας ἐκινήθησαν πρὸς θεραπείαν μιᾶς καταστάσεως ἀτιμαζούσης τὸν τόπον. Τοῖναντίον ὑπῆρξαν ἀρχηγοὶ κομμάτων, οἱ ὁποῖοι ὑπέβλησαν τὰ κινήματα καὶ διετήρουν μάλιστα ἐν ἐπιφυλακῇ ἀρχικὴν ματίας διὰ τὴν ἐν καιρῷ χρησιμοποίησιν αὐτῶν. Παράδειγμα ἢ καὶ σήμερον συνεχιζομένη στενὴ συνεργασία τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου μετὰ τὸν Νικόλαον Ηλαστήραν καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ τελευταίου τὴν 6ην Μαρτίου 1933 διὰ τὴν καταχρᾶσιν τῆς ἐσχάτης ὑπὸ τοῦ ἀποδοκιμασθέντος διὰ τῶν ἐκλογῶν Φιλελευθέρου κόμματος.

Παράδειγμα ἄλλο ὁδυνηρότερον τοῦ πρώτου, τὸ σπαστικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου 1935, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων παρῆσαν εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν καταστροφὴν κόσμου ὅλοκληρον ἀτυχῶν ἀξιώματικῶν καὶ ἰδιωτῶν.

Πῶς συνεπῶς ἠθέλατε μετὰ μίαν τοιαύτην καὶ τοσαύτην τῶν ἐλπίδων μου διὰ ψευσιν νὰ ἐπιμείνω μετὰ

τοῦ τοῦ πνέοντος αἵματος τοῦ πολίτευμα καταστρεφόν τὴν πατρίδα καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψω ἀποφασιστικῶς πρὸς τὴν Βασιλευσμένην Δημοκρατίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλὰς ἐπὶ 20 ἔτη κατ' ὀρθῶς καὶ νὰ ζήτῃ καὶ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἡώρας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον ἄλλοι τρωτοὶ ἑλληνικοὶ πλῆθυσμοί.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ

Ἡ κακοπιστία τῶν ἀντιπάλων μᾶς κατηγορεῖ ὅτι κατελύσαμεν ἕνα πολίτευμα ἐλεύθερον καὶ ἐπαναφέραμεν ἕνα πολίτευμα ἀνελεύθερον καὶ τυραννικόν. Ἀλλὰ ὑπάρχει κανεὶς ἐν Ἑλλάδι ὁ ἀγνοῶν ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς Βασιλευσμένης Δημοκρατίας δὲν διαφέρει ἐκείνου τῆς ἀδασιλεύτου εἰμὴ κατὰ τοῦτο, ὅτι φρουρεῖ τὸ ἀστικὸν Κράτος ἀποτελεσματικώτερον καὶ ἐναντίον τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ ἐναντίον τῶν δικτατορικῶν τάσεων διαφόρων ἀρριδιστῶν; Ἐν προκειμένῳ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν θὰ συγχρονισθῇ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποσυγκεντρώσεως καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Νομαρχιακῆς, μέτρων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πραγματικὴν ἀπολύτρωσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων ἀπὸ τῆς κομματικῆς τυραννίας τῆς μόντης ὑφισταμένης καὶ καταθλιδούσης σήμερον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐὰν οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν ἦσαν καλῆς πίστεως, εἰάν ἐνδιαφέροντο περισσότερον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν παροτρύνοντο ἀπὸ τὰς ἀπατηλὰς ἐλπίδας διασώσεως τῶν ἀνεπιστρέπτει ἐξαφανισθέντων κομματικῶν συμφερόντων, θὰ ὁμολογούσαν ὅτι ο προέμνος ἀγὼν ἔσως εἶνε ὁ ἐθνικῶς, ὁ ἀναγκαιότερος, ὁ ἐθνικώτερος ὁλὼν ἀφ' ὅσους ἐπεχειρήσαμεν ποτέ. Διότι μόνον τυφλοὶ δὲν βλέπουν ὅτι μετὰ τὴν ἀρξάμενην δημοκρατικὴν ἀποσύνθεσιν φερόμεθα πρὸς τὴν καταστροφὴν βραδείως μὲν ἀλλὰ μετὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν ἀσφαλῶς.

Δυστυχῶς οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοί μας δὲν εἶνε καλῆς πίστεως. Οἱ δημοκρατικοὶ ἡγέταις κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἀφ' ἧς μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1934, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον κυριολεπτῶς περιλούσει μετὰ τὰς ὁβρεῖς τῶν τῶν Ἑλ. Β. Βενιζέλου καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ παλαίου ἀρχηγοῦ τῶν, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν κατάπληξιν, τὴν ὁποίαν εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις θὰ προκύβηαι ὁ καθορισμός τῶν, ἔχασαν τὸ αἶσθημα τῆς πολιτικῆς ἀξιοπρε-

αὐτὸν καλά. Τὸ σήμερον γράφω καὶ αὐριο δὲν ξέρω τί μέλλει νὰ γίνῃ. Παπὰ Δημήτριος ἀπὸ Τσαμαντὰ εἰς ἐνδειξιν...»

Τὸ ὅτι εἶχε τοὺς χριστιανούς καλὰ δὲν εἶναι φαντασιοκοπία τοῦ Παπαδημήτρη. Ὅπως μοῦ διηγήθη ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεώς μας κ. Κούνδουρος ὁ κάποιος τοῦ Νικόλας Κούνδουρος ἦταν κι αὐτὸς ἕνας ἀντάρτης ἕνας τουρκοφάγος. Ὁ Νικόλαος, ὅταν μίαν ἀλβανικὴ συμμορία ἀπῆγαγε τὴν κυρα Βασιλικὴ πρὶν ἀκόμα τὴν πάρη γυναῖκα τοῦ ὁ Ἀλῆς, κολλήθηκε τοὺς Ἀλβανούς πρὸ δάσος Μπράνια καὶ τὴν ἀπελευθέρωσε.

(Ἀκολουθεῖ)

